

Børn under Hensyn til Adoptivbørns arveretlige Stilling efter den nugældende Lovgivning, jfr. Lov Nr. 87 af 26. Marts 1923 om Adoption.

Til § 12.

Svarer til Arveafgiftslovens § 17.

Til § 14.

Svarer til Arveafgiftslovens § 21, 1. Stk.

Man har anset det stemmende med Afgiftens Karakter, at den som en Masseafgift udredes af de samlede Efterladenskaber forinden Arvedelingen i Mod sætning til Arveafgiften efter Arveafgiftsloven, der er en Afgift af de enkelte Arvelodder, der udloddes de forskellige Lodtagere. Det vil sige, at Afgiften alene falder Arvingerne, der er lodtagne i Boet med Kvotadele, til Byrde, medens Legatarer i Almindelighed vil faa deres Legat udredet ubeskaaret. Af Hensyn til, at dette i givet Fald mulig vil kunne forekomme ubilligt og ikke være stemmende med Arveladerens Ønske, har man, jfr. Paragraffens 5. og 6. Stk., foreslaaet, at Arvingerne i visse Tilfælde skal have Ret til at forlange, at Afgiften ogsaa skal falde Legater til Byrde, medmindre Arveladeren har bestemt andet.

Endnu bemærkes, at hvor den afgiftspligtige Erhvervelse falder udenfor de egentlige Efterladenskaber (Boet), bør Afgiften formentlig udredes af vedkommende Erhverver og ikke falde Arvingerne (Lodtagerne i Boet) til Byrde, jfr. Paragraffens 2. Stk.

Med Hensyn til de i § 4 omhandlede Erhvervelser maa Afgiften paahvile Successor eller Erhververen, men efter selve Afgiftens Karakter maa den paagældende have Adgang til at faa Afgiften udredet af de Midler, som den hviler paa, jfr. Paragraffens 3. Stk.

Løvrigt har man, jfr. Paragraffens 4. Stk., anset det for nødvendigt at aabne Adgang til afdragsvis Erlæggelse efter Fi-

nansministerens Tilladelse i visse Tilfælde, navnlig hvor Afgiften ikke kan udredes uden Afhændelse af fast Ejendom, eller hvor den, der skal bære Afgiften, kan befrygtes ikke at have Midler til Udredelse af Afgiften paa een Gang, f. Eks. hvor Afgift skal svares af Livrente.

Til § 15.

Svarer til Arveafgiftslovens § 21, 4. Stk.

Reglen i nærværende § 15, 2. Stk., er anset nødvendig for at afskære Unddragelse af Progressionen i Afgiften, f. Eks. derved at Arveladeren i levende Live skænker sine Arvinger Beløb med Forbehold af livsvarig Indtægtsnydelse af Beløbene for Arveladeren. Af Hensyn til forekommende Tilfælde, hvor Afgiftsspørgsmaalet maa antages ikke at have spillet ind og Sammenlægningsreglen derfor vil kunne føre til Resultater, der gaar ud over Hensigten med Reglen, f. Eks. hvor Afdøde har tegnet Overlevelserente af rimelig Størrelse til Fordel for Tjenestetyende, har man anset en Beføjelse for Finansministeren til at dispensere fra den her nævnte Sammenlægning for paakrævet.

Reglen i Paragraffens 3. Stk. er i Overensstemmelse med de Regler, der følges ved Arveafgiften efter Arveafgiftsloven, men man har anset det for ønskeligt, at Reglen lovfæstes.

Tilsvarende Bemærkninger gælder med Hensyn til Reglen i Paragraffens 4. Stk.

Reglen i Paragraffens sidste Stk. maa anses nødvendig for at afskære Unddragelse fra Afgifts-Progressionen gennem successive Udskiftninger.

Til § 16.

Svarer til Arveafgiftslovens § 21, 5. Stk.

Til § 17.

Svarer til Arveafgiftslovens § 22.

Til §§ 18—21.

Svarer til Arveafgiftslovens §§ 23—42.